

unge Menneſker Anledning, før de endnu vide, at de udvikle ſig legemlig ſaaledes, at de kunne due til at være Befalingsmænd, til at ſnutte ind paa denne Vej paa den Maade. — Med Forſlaget Nr. 20 ſtaaer jeg beſværre ene. Forſlaget gaar ud paa to Ting: det Ene er at ſlaae Vaterſkoutsinſtitutionen ihjel, og det Andet er at afflaſſe de hidtil beſtaaende, aldeles urimelige og ubillige Sportler for Skibs- bemandingsliſters Affattelse o. ſ. v. Hvad angaar min Verettigheſe til at ſammenblande de to Ting, af hvilke den første ligger Indenrigs- ministeren nærmere, ſøger jeg denne Verettigheſe i Lovudkaſtet, ſom det er kommet til os, thi her omhandles netop Varterſkouten og hans Forretninger. Denne Vaterſkout hviler paa en Inſtrux af 30te Juni 1752, Inſtruxen gaar ud paa, at for ham ſkulde Skibsførere møde og lade afflutte Forhyringscontracter mod derfor at betale 2 Mk. for mindre Reiſer og 1 Rd. for Reiſer forbi Skagen ud af Landet uden Henſyn til Skibets Størrelſe. Derhos ſkulde Vaterſkouten have 1 ſ for hver Daler, ſom de menige Sømand ſik i Hvre. Han maatte derhos paatage ſig viſe Forpligtelſer, ſaaſom at ſtaffe de forhyrede Søfolk ombord, hvis de i Tiden imellem, at de vare forhyrede, og Skibet ſkulde udeklarere eller afgaae, vilde ſtilke af, og hvis han ikke kunde gjøre det, ſkulde han betale Skibsføreren de Haandpenge tilbage, ſom de vedkommende Forhyrede havde faaet. Der var flere Ting i diſſe Beſtemmelſer, ſom med Henſyn til Libern i 1752 vare meget henſigtsmæssige, thi da ſtode Sømandene og Folk i Almindelighed paa et langt lavere Standpunkt med Henſyn til Oplyſning, og da kunde der i flere Henſeender være betryggende Forholdsregler at tage, ſom naturligviis ikke be- høves i den Grad nu, men ſom kunde være ſaameget mere nødvendige dengang, ſom Værne- pligtforholdene og Sligt da vare ganſte anderledes end nutilbogs. I 1811 tilſtod man Vaterſkouten 1½ ſ pr. Daler iſtedetfor 1 ſ af Papeſſibenes Mandſkab, men det ſynes — jeg har i alt Fald ved min Undeſſøggeſe ikke kunnet

finde Noget, der afkræfter denne min Formodning, at man ſtadigt derefter har betragtet alle Handelsſkibe ſom Papeſſkibe, idet 1½ ſ er blevet ſtaaende indtil den 1ſte October 1856. Jeg har i diſſe mange forſkjellige Placater, Skriv- velſer, Reſcripter oſv. om denne Sag ikke fundet Noget — men det kan være, at noget Saa- dant dog exiſterer — ſom udvider denne Be- ſtemmelſe om 1½ ſ til at gjælde alle Søfolk, men den beſtod i alt Fald indtil 1ſte October 1856. Da indſatte man den gamle Beſtemmelſe om 1 ſ. Dmtrent ſamtidigt eller noget efter blev Vaterſkouttjeneften ledig. Paa en ganſte be- ſynderlig Maade, kan jeg gjerne ſige, blev den beſat. De kunne finde i Departementſtibenden for 31te Januar 1857 er Bekjendtgjørelſe om at Anſøgningerne om den ledige Poſt ſkulde indgives inden 8 Dage fra den 28de Januar at regne; der var alſaa kun en Friſt af 5 Dage fra den Dag, da Departementſtibenden blev trykt, til at indgive Andragende. Det er en Selvfølge, at Bekjendtgjørelſen ikke til den Tid kunde komme ud i Landet, ikke engang blive bekjendt for Folk i Kjøbenhavn, og det maa jo ſaaledes antages, at man havde en beſtemt Mand beſigneret til denne Poſt, og at det var reent pro forma, at man bekjendtgjorde Poſten. Jeg ſtal her bemærke, at alle mine Ud- talelſer om denne Sag ikke i ſjernerſte Maade ſkulle berøre den nuværende Vaterſkouts Per- ſon, idet jeg, uden at kjende Manden, efter mange Bidneſhyrd veed, at han er en høiſt hæderlig og brav Borger her i Byen. Men hvorledes var denne Poſt, ſom man paa denne Maade beſatte, egentlig ſtillet? Fra 1852—56 havde denne Poſt givet i Indtægt gjennemſnit- ligt henved 6000 Rd., af hvilke lidt over 600 Rd. vare til Contoirhold. Med andre Ord, den Mand, der i Reglen beſtyrer Foretning- gerne, en Fuldmægtig med ſit Locale o. ſ. v. ſik 600 Rd., og den Mand, ſom jo i Reglen ikke beſtyrer Forretningerne, ſik noget over 5000 Rd. Det er blot fra Andelene af Mand- ſkabets Hvre, men deri er ikke medregnet hans Gebyrer for Forhyringscontracter, ſom natur-